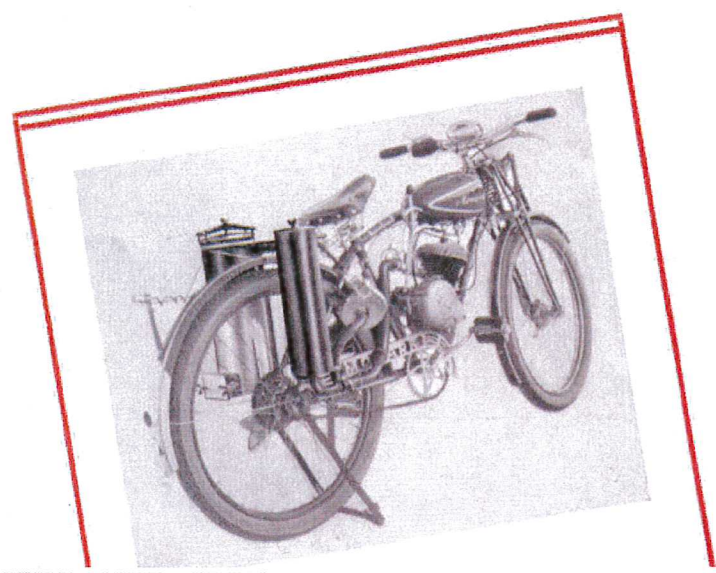

http://www.sperco.se/.../Gengasaggregat%20f%C3%B6r%20l%C3%A4ttviktsmotorcyklar%201941.jpg

Sperco GENGASAGGREGAT FÖR LÄTTVIKTMOTORCYKLAR

http://www.sperco.se/.../Gengasaggregat%20f%C3%B6r%20l%C3%A4ttviktsmotorcyklar%201941.jpg

I prinsippet er det en forminsket utgave av gassgenerator for bil- og stasjonærmotorer. Virkningsgraden er ca 0,4 med "godt køl", dvs en 2,5 hk motor kan under gunstige omstendigheter teoretisk utvikle ca 1 hk. Kullet skal knuses til biter av størrelse 5-15 millimeter, og oppfyringen er svært omstendelig. I teorien skal man kunne kjøre ca 10 km på "en fyring".

Generatoren viste seg å ha en hel del driftsproblemer, og fabrikanten mottok mange klager, spesielt på dårlig trekraft. I tillegg stoppet den svenske staten leveranser av smøreoljer til private, noe en totaktsmotor jo trenger, og salget stoppet derfor helt opp. Av 1000 produserte eksemplarer måtte man kassere 500 fra eget ferdigvarelager og i tillegg ta tilbake flere hundre fra forhandlere. Kort sagt ble dette en fiasko. Under prøvekjøringen på Storrøsten – antakelig 1942- gjorde man samme erfaring. Generatoren ble da pakket ned og lagt på låven hvor den lå i 40 år.

I dag finnes det kun 2 kjente eksemplarer i Sverige og bare dette ene i Norge. Dette eksemplaret er fra 1941 og har produksjonsnummer 206. Generatoren er komplett og helt original.

Om fabrikanten

Fabrikanten var firmaet Åsbrink & Co som fikk konsesjon på produksjon av vedgassgeneratorer til motorsykel våren 1941. Produksjonssted skulle være Sibyllegatan i Stockholm.

Firmaet var et dansk firma som etablerte seg i Sverige fra 1931 med hovedformål å levere maskiner og utstyr i forbindelse med Sveriges satsing på utbygging og asfaltering av nytt hovedveinett. Firmaet vokste fort og hadde i 1939 kontorer både i Stockholm, Gøteborg og Malmø. Med krigen stoppet alle veiarbeider opp, og firmaet ble i stedet stor produsent av utstyr til forsvaret og sivilforsvaret, bl av utstyr til

tilfluktsrom, nødaggater osv. Etter hvert utviklet man også vedgassaggater til både transport- og stasjonære formål. Firmaet drev etter krigen allsidig produksjon av maskiner, men greide ikke modernisere seg raskt nok og ble avviklet i 1984.

<http://www.ts.mah.se/utbild/fy7000/Asbrink/Bilder/logo.jpg>

<http://www.ts.mah.se/utbild/fy7000/Asbrink/Bilder/logo.jpg> [12.01.2009 16:57:06]

Etterhvert som bensin ble mangelvare og stadig flere biler ble utsyrt med vedgassgeneratorer, fikk man ideen om å skaffe en vedgassgenerator til en lettvekts motorsykel man hadde stående på gården. Alternativene var enten å konstruere en selv (slik enkelte prøvde) eller å finne en som var industrielt produsert. I Norge var det flere produsenter av gassgeneratorer for biler, men ingen for motorsykler. Man gikk derfor utenlands- til Sverige, noe som var mulig tidlig under krigen....

Om generatoren

Av vedgassgeneratorer fantes det flere typer, men vanligst var de som gikk på knott (små vedstykker av løvtré) eller trekull. Sistnevnte ga noe mer effekt pga høyere varmeverdi i trekullet enn i knotten.

Denne generatoren er av fabrikkat Åsbrink, type Sperco II, og laget primært for bruk med trekull.

Om Vedgassgeneratoren

Bakgrunn:

O H Storrøsten i Brydalen drev under krigen omfattende produksjon av trekull, tjære og knott som en del av den totale skogsdrift, for øvrig et ganske vanlig produksjonsmønster for skogeiere under krigen.

